

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Ямбол, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е. Г. А. В.
като разгледа докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20232330103264 по описа за 2023 година

Производството се води по предявен от Д. В. П., ЕГН ***** с адрес в гр. Я., ул. „***, чрез пълномощник адвокат, със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***, чрез адв. В. К.- ЯАК, против ПМГ „****“, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Я., ул. „***, представлявана от Директора Н. В. иск, с който се претендира осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 2237, 42 лв. след неговото изменение на основание чл.214 ГПК, представляваща дължимо, но неизплатено увеличение на заплатата за периода от 01.01.2023 г. до 07.07.2023 г., в едно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че ищцата с трудов договор № *** г. изпълнявала длъжността „****“ в ответното училище.

Със заповед № *** г., считано от 07.07.2023 г. трудовото й правоотношение било прекратено на основание чл.326, ал.1 КТ.

Твърди се, че ищцата била член на синдикална организация и за трудовото й правоотношение се прилагал КТД за СПУО № *** г., сключен между МОН, СРСНП и Р. България и СДСО, в качеството им на работодатели от една страна и „СБУ към КНСБ“, С „****“ към КТ „****“ и НУС към КНСБ, от друга страна, наречени синдикати.

С Анекс № *** г. бил променен чл.27 КТД, като било прието, че индивидуалните основни заплати на педагогическите специалисти, които към момента на увеличението били в диапазона между старите и новите МРЗ или са по-високи от тях, се увеличавали с не по-малко от 15 %. В текста на чл.27 от анекса изрично било посочено, че „За СПУО се определяли МРЗ, считано от 01.01.2023 г.“

Съгласно чл.54 КТ, колективния трудов договор (КТД) влизал в сила от деня на подписването му, доколкото в него не било уговорено друго. Твърди се, че в настоящия случай било уговорено „друго“ или уговорено било, че КТД и анексите към него, в частта относно увеличените възнаграждения на учителите влизали в сила от 01.01.2023 г., като правната аргументация за това се намирала и в чл.14 ЗНА. В Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 4 от 2017 г. за нормиране и заплащане на труда (обн. В ДВ бр.75/01.09.2023 г.) било посочено, че параграф 2, уреждащ увеличението на учителските заплати, вл. в сила на 01.01.2023 г.

С оглед посочената по-горе нормативна база и обратното действие на клаузите и разпоредбите, касаещи увеличението на работните заплати на педагогическия и непедагогически персонал, уговорени в посочения по-горе анекс и наредбата за изменение и допълнение на наредба № 4 от 2017 г. ищцата подавала на 05.09.2023 г. до директора на ответната гимназия заявление за актуализация на индивидуалната и работна заплата за периода от 01.01.2023 г. до 07.07.2023 г. На същата и било отговорено с писмо от 13.10.2023 г. на директора на ответната гимназия с което и било отказано актуализация на индивидуалната и работна заплата, като писмото препращало към писмо от 02.10.2023 г. на Зам. Министър на образованието и науката, в което било посочено, че увеличението на заплатите се дължало само на лицата – педагогически и непедагогически персонал, които имали действащо трудово правоотношение, към датата на приемане на анекса- 10.08.2023 г.

Ищцата твърди, че към тази дата наистина трудовото и правоотношение с ответната гимназия било прекратено, но било в друго трудово правоотношение с друго училище, т.е. работила в системата на училищното образование.

От синдикалните организации излезли със становище, че прилагането на разпоредбите за увеличение на работните заплати се отнасяли за всички членове на страните по КТД, респ. Анекса, които са били в трудово правоотношение към 01.01.2023 г. и имали право на увеличение за времето в което са работили при съответния работодател. На осн. чл.118,ал.3 КТ работодателят можел едностранно и със задна дата да увеличи заплатите им за изминалия период, считано от 01.01.2023 г. до датата на прекратяване на трудовото правоотношение.

В тази връзка се твърди, че отказът на Директора на ответната гимназия да преизчисли трудовото възнаграждение на ищцата за периода от 01.01.2023 г. до датата на прекратяване на трудовото правоотношение бил незаконосъобразен, като постановен в противоречие с действащата нормативна уредба.

Отделно от това отказът имал и дискриминационен характер на осн. чл. 157, ал.1 ДФЕС.

Иска се уважаване на предявените иски и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК е подаден писмен отговор от ответната ПМГ „***“, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Я., ул. „***“, представлявана от Директора Н. В., чрез пълномощник адвокат, със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***“, чрез адв.

И. Д.- ЯАК.

Предявения иск се счита за допустим, но същия се оспорва по основание и размер. Счита се, че доводите на ищцата безспорно били правилни и за нея би възникнало субективното право да иска и да получи разликата между изплащаното ѝ до 07.07.2023 г. трудово възнаграждение и увеличения размер, но само ако към датата на влизане в сила на анекса 10.08.2023 г. била в действащо трудово правоотношение с ответната гимназия.

Съгласно ал.2 на чл. 27 от Анекс № *** г., сключен между МОН, СРСНПБ, СДСОРБ и СБУ към КНСБ, Синдикат „***“ към КТ „***“, НУС към КНСБ- осигурените средства от държавния бюджет на Р. България за 2023 г. били в размер на 524 милиона лева се изразходвали единствено и само за увеличение, считано от 01.01.2023 г. на индивидуалните работни заплати на заетите в СПУО педагогически специалисти и непедагогическия персонал и съответните разходи за осигурителните им вноски за сметка на работодателя. За да бъде уважен иска се изисквало наличието на няколко кумулативно свързани предпоставки, изброени в отговора на ИМ. В тази връзка се посочва, че ищцата била назначена по трудов договор в ответната гимназия на 02.07.2007 г. на длъжност „***“, като договорът ѝ бил прекратен на 07.07.2023 г., след отправено предизвестие. В тази връзка въпреки, че били наведени твърдения, че ищцата била синдикален член, не били представени доказателства в тази насока.

Във връзка със спора и с приложението на посочения по-горе Анекс било отправено запитване до МОН за осем лица, на които трудовия договор бил прекратен преди 10.08.2023 г. На 10.10.2023 г. бил получен отговор от Зам. Министър, според който не съществувала правна възможност за лицата с прекратени трудови правоотношения до момента на определяне и договаряне на новите работни заплати да получат разликата от увеличението на индивидуалните работни заплати за минал период от време. Също така било получено на 02.10.2023 г. писмо от РУО- Я. в ответната гимназия, с което също се давали указания и пояснения, според които кръгът на лицата, за които се прилагали договорностите в Анекса били за всички, които към 10.08.2023 притежавали качеството на работници и служители. Поради тези причини не било изплатено увеличението на заплатата на ищцата и ако последната била в трудово правоотношение с друго училище, следвало да предяви претенцията си към тях, от момента на назначаването ѝ.

По отношението на твърдението , че отказът на изплащане на заплата имало дискриминационен характер, същото се считало за неоснователно. На всички осем човека които били работили в ПМГ и били с прекратени трудови договори преди 10.08.2023 г. не било изплатено увеличението на заплатата за минал период.

Иска се отхвърляне на иска и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В съдебно заседание ищцата - редовно призована не се явява, като се представлява се от пълномощник-адвокат, чрез когото поддържа предявения иск и пледира за уважаването му, както и за присъждането на разноски.

Ответникът - редовно призован, се явява лично и се представлява от пълномощник-

адвокат, чрез когото оспорва предявения иск и пледира за отхвърлянето му, както и за присъждането на разноски.

След преценка на становищата на страните и събраните по делото доказателства, при съблюдаване на закона, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, а и от представените от тях писмени доказателства се установява, че между ПМГ „***“- гр. Я., като работодател и Д. В. П. като работник е съществувало трудово правоотношение, което е било прекратено от работодателя със Заповед № *** г., считано от 07.07.2023 г. на основание чл.326, ал.1 КТ.

Безспорно е също така, че с прекратяването на трудовото правоотношение работодателят е изплатил на ответника обезщетение по чл.224, ал.1 КТ в размер на 2600, 84 лв. обезщетение за неизползван отпуск.

До ищцата от Директора на ответната гимназия било изпратено писмо с изх. № *** г. с което я уведомяват, че във връзка с подадено от нея заявление от 05.09.2023 г., с което желае да ѝ бъде актуализирана основната работна заплата, за времето през която изпълнява длъжността „старши учител“ в ПМГ и свързаните с това обезщетения от 01.01.2023 г. и представят заявление към МОН, както и писмо на МОН от 02.10.2023 г. което давало отговор на въпросите, свързани с прилагането на Анекс № *** г. към КТД № 01-269 от *** г. за СПУО. Представено е заявление с изх. № 07/27.09.2023 г. подадено от Директора на ПМГ- Я. до Министъра на образованието и науката с което правят запитване във връзка с увеличението на основните работни заплати на педагогическите специалисти и непедagogическия персонал от 01.01.2023 г. и подадени заявления за увеличение на основни работни заплати от 01.01.2023 г., на лица, на които трудовото правоотношение било прекратено преди 10.08.2023 г.

До Директора на ответната гимназия с копие до Началника на РУГ- Я. са изпратени от Зам. Министъра на образованието и науката указания от 02.10.2023 г. за липса на правна възможност за лицата с прекратени трудови правоотношения до момента да получат разликата от увеличение на индивидуалните работни заплати за минал период от време.

Представени са още Анекс № *** г. към колективния трудов договор за СПУО *** г.; КТД за СПУО № *** г.; становище на ЩНСБ относно дължи ли се увеличен размер на трудовите възнаграждения на учители и педагогически специалисти, които са с прекратени трудови договори към сключване на Анекс № *** г. към КТД за СПУО от *** г.; Становище от СБУ относно прилагане на Анекс № *** г. към КТД за СПУО от *** г.; становище от синдикат „***“ към КТ „***“ относно Анекс № *** г. към КТД за СПУО от *** г. подписан между МОН и социалните партньори на предучилищното и училищното образование.

От страна на ответната гимназия са представени искане от 12.09.2023 г. от ищцата в качеството и на главен *** за изплащане на допълнителни възнаграждения в изпълнение на Анекса от 10.08.2023 г. към колективния трудов договор; писмо от МОН, Регионално управление на образованието- Я., до Директорите на образователните институции от област

Я., относно изплащането на допълнителни възнаграждения във връзка с изпълнение на Анекс № *** г. за СПУО; предизвестие на Д. В. П. от 01.06.2023 г. от 01.06.2023 г. за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.326, ал.1 КТ; Заповед № *** г. на Директора на ПМГ“ ***“- Я. с която на основание чл.259, ал.1 ЗПУО и във вр. с Наредба № 4/ 20.04.2017 г. за нормиране и заплащане на труда, Анекс *** г. към КТД за системата на предучилищното и училищно образование № *** г., чл.6 от Вътрешните правила за работна заплата на работещите в ПМГ „****“ е наредено, считано от 01.01.2023 г. да се увеличи ОРЗ за педагогическия персонал, който бил в трудово правоотношение с ПМГ „****“ към 10.08.2023 г. , с 15%, но не по-малко от минималните основни работни заплати, съгласно Наредба № 4/ 20.04.2017 г. за нормиране и заплащане на труда; същото заявление до Министъра на образованието и науката, представено и от ищцовата страна. От последните е представена служебна бележка от Синдикален регионален съюз на КТ „****“ гр. Я. с изх. № *** г. , с която СРС „****“- Я. издава настоящата бележка на Д. В. П., с уверение на това, че същата е дългогодишен член на СРС към „КТ ****“ и към него момент продължавала членството си в С; представен е и трудов договор № *** г. сключен между ПГ „****“- Я. в качеството им на работодатели и Д. В. П. в качеството и на служител, като от 07.07.2023 г. работодателя възложил и служителя приел да изпълнява длъжността учител по химия и опазване на околната среда.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез разпита на свидетелката С. И. П. (без родство със страните). Свидетелката посочи, че работи в МГ на длъжност „****“. След като били прекратени трудовите договори и след като излязъл Анекса възникнало недоволство от тези, които били напуснали, като при тях били осем човека и нямало да получат увеличение на основната си работна заплата от 01.01.2023 г. В тази връзка били направили устни запитвания в РУО, до юриста на община- Я. с оглед на това, че били второстепенни разпоредители с бюджета. Всички до които се били допитали били на мнение, че щом лицето няма трудово правоотношение, то не може да получи увеличението. Въпреки това направили запитване до МОН и до Министъра който бил страна по договора да им дадат разяснение в тази насока, като им предоставили всичките осем заявления. Получили отговор, че нямало такава правна възможност, като такъв отговор получили и от РИО- Я.. С оглед на това, не начислили и не изплатили такива възнаграждения. В качеството и на *** всеки месец минавала задължителен финансов контрол, който се осъществявал от общината и всеки разход минавал за одобрение. Заплатите се одобрявали от техния финансов контролор с контролен лист и ако имало нередности, той нямало да ги подпише и нямало да им бъде разрешено да ги изплатят. Имало възможност да го направят на своя отговорност, но последствията били много сериозни. Самия контролор следял дали ще бъдат изплатени такива възнаграждения, като Сметната палата ги проверявала на всеки девет месеца, като имало и годишен доклад. Била член на синдикална организация в училището, като всички техни учители и служители били членове. Мисли, че г-жа П. била член на другия синдикат КТ“****“. Те периодично искали от техните синдикални лидери в гимназията да им предоставят списък с членовете които членували, защото това влияело върху техните отпуски и броя им. Към 01.03. имали такъв списък и следващия който им бил

представен бил към месец октомври, с оглед на което г-жа П. към 01.03.2023 г. била член на синдикална организация. Когато се прекратявали взаимоотношенията, ако служителите били пенсионери задължително искали такава бележка от Синдикатите, с оглед на това, че било обвързано с обезщетението. В случая за обезщетението на ищцата, то било само за неизползван отпуск и не било обвързано с КТВ- то и не били искали такава бележка.

По делото е назначена и изготвена съдебно- счетоводна експертиза, в. лице по която след като се запознало с материалите по делото и направена справка при ПМГ“ ****“ гр. Я. дало заключение, че ако трудовото възнаграждение на Д. В. П. бъде актуализирано в съответствие с разпоредбата на чл.27, ал.1, т.2 от Анекс № *** г. към КТД № *** от *** г., за периода 01.01.2023 г.- 06.07.2023 г. се получавало разлика в размер на общо 2 237, 42 лв. – **Таблица № 1.**

За процесния период м. 01.2023 г.- м. 07.2023 г. по банковата сметка на Д. В. П. било изплатено начисленото нетно трудово възнаграждение- общо 14 990, 84 лв.- **Таблица № 2.**

Увеличението на основание чл.27, ал.1, т.2 от Анекс № *** г. към КТД № *** от *** г. не било изплатено на ищцата.

Експертизата е приета като неоспорена от страните, като съдът счита, че същата е обективно изготвена от в.лице притежаващо необходимата правоспособност затова.

Съдът е обявил за безспорни обстоятелствата, че ответника е заплащал процесното увеличение на работната заплата само на работещите в училището към 10.08.2023 г. и не е заплащано на лицата, които са работили в периода от 01.01.2023 г. , но са прекратили трудовите си правоотношения и към 10.08.2023 г. те са били с прекратено трудово правоотношение.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание по чл. 128 КТ, като съдът го намира за допустим, тъй като е предявен от и срещу процесуално легитимирани страни, при отсъствие на отрицателни предпоставки за упражняване правото на иск на ищеца.

Преценен по същество съдът намира иска за основателен, по следните съображения:

Към настоящия момент няма спор относно фактите, че между ПМГ „****“ гр. Я. и ищцата Д. В. П. е съществувало ТПО, като тя е заемала длъжността главен ***, както и че ТПО е прекратено на основание Заповед № *** г. на основание чл.326, ал.1 КТ и във връзка с подадено заявление вх. № *** г., считано от 07.07.2023 г. Също така безспорно е установено, че бившия работодател не е приложил нормативната уредба, уреждаща изменение на трудовото възнаграждение на ищцата със задна дата, като е приел, че това увеличение не се отнася за нея, т.к. е с прекратено ТПО.

Цитираните по- горе нормативни актове, а именно чл.27, ал.1, т.2 от Анекс № *** г. към КТД № *** от *** г., както и Наредба № 4/ 2017 г. и чл.14 ЗНА изрично са придали ретроактивно действие на нормите, регламентиращи увеличението на работните заплати на

педагогическите специалисти и непедagogически персонал от 01.01.2023 г., независимо, че са приети месеци по-късно. В тази връзка съдът следва да отбележи, че в процесния период от време 01.01.2023 г. до 06.07.2023 г. ищцата е изпълнявала възложената ѝ от работодателя работа, т.е. същата е положила труд, като посочения факт не е спорен между страните.

В чл.128, ал.2 КТ работодателя е длъжен да плаща на работника или служителя в установените срокове уговореното трудово възнаграждение за извършената работа.

В чл.57 КТ е предвидено, че колективния трудов договор, както е този сключен за СПУО № *** г. има действие спрямо работниците и служителите, които са членове на синдикалната организация- страна по договора.

Както беше посочено и по горе в случая безспорно е установено, че през процесния период ищцата е работила по трудово правоотношение при ответника, като същата е заемала длъжността „главен ***“.

Установи се също така, че през процесния период ищцата е била член на СРС към „КТ ***“, поради което разпоредбите на посочения по-горе КТД за СПУО от *** г. са действали и по отношение на нея, тъй като С „***“ към КТ „***“ е една от страните по този КТД.

В настоящия случай съдът приема, че изменението на КТД, извършено с Анекс № *** г., се прилага и за работниците и служителите, които към датата на сключването на анекса са с прекратено трудово правоотношение, с оглед на това, че в анекса са предвидени нови размери на основните възнаграждения, които се прилагат от 01.01.2023 г., а не от датата на сключване на анекса, т.е. придадено е ретроактивно действие на вече възникнали в преходен момент правоотношения между страните по КТД.

В тази връзка следва да се отбележи, че с приемането на Закона за държавния бюджет за 2023 г. (обн. ДВ. бр. 66 от 01.08.2023 г.) и § 2 от Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 4 от 2017 г. за нормиране и заплащане на труда (обн. ДВ. бр. 75 от 01.09.2023 г.), като е предвидил същите да се прилагат считано от 01.01.2023 г. С оглед на това съдът намира, че измененията на КТД, извършени с анекса от 10.08.2023 г., се прилагат и по отношение на лицата, които към 01.01.2023 г. са били страни по трудови правоотношения, обхванати от действието на КТД, какъвто е настоящият случай, тъй като през процесния период ищцата е била член на синдикална организация - страна по изменения с анекса КТД. Поради това съдът намира, че ищцата има право да получи предвиденото в КТД увеличение на работната ѝ заплата за процесния период, през който тя е била в трудово правоотношение с ответника и е полагала труд при него.

Съгласно Наредба № 4/2017 г. за нормиране и заплащане на труда (обн. ДВ. бр. 75/01.09.2023 г.), законодателят е постановил същите да се прилагат считано от 01.01.2023 г. С това е преуредил вече възникналите в преходен момент правоотношения между правните субекти. Също така приетото изменение на КТД с анекс № *** г. предвижда нов размер на основните възнаграждения, приложим считано от 01.01.2023 г., за работните заплати на заетите в системата на образованието. Следователно посочените разпоредби се прилагат по

отношение на лицата, които към момента на влизане в сила на нормите /01.01.2023 г. / са отговаряли на изискванията на закона - да са страни полагащи труд по трудово правоотношение, обхванати от действието на КТД по силата на членственото си правоотношение. С придадената обратна сила се предвиждат по-благоприятни последици за адресатите на тези разпоредби, което е изцяло съобразено с изискванията на чл.14 ЗНА. Затова ищцата, която е полагала труд в процесния период има право да получи предвиденото в Закон за държавния бюджет, Наредбата и КТД увеличение на работната заплата. Последващото прекратяване на трудовото ѝ правоотношение, не засяга правното ѝ положение към по-ранния момент на приложимост на промяната. Тъй като с приемането на разпоредбите са преуредени съществуващите между страните индивидуални правоотношения, то следва да се приеме, че считано от 01.01.2023 г. е увеличено възнаграждението за длъжността, която е заемала ищцата.

В тази връзка само за пълнота съдът следва да отбележи, че щом увеличението е разчетено от 01.01.2023 г., то е разчетено за всички работещи в системата към тази дата, т.е. за всеки който е бил в трудово правоотношение към 01.01.2023 г., като без значение е факта, че същото е прекратено по-късно, в случая за ищцата, считано от 07.07.2023 г. С оглед на това следва да се има предвид ретроактивно действие, а именно увеличение на заплатите със задна дата от 01.01.2023 г., а не датата на сключването на анекса.

Съдът намира за неоснователни възраженията на ответника, че такова увеличение на индивидуалните работни заплати могат да получат само заетите в СПУО педагогически специалисти и непедagogически персонал, но не и тези които нямали към датата на подписване на анекса това качество и не са били в трудово правоотношение на посочените по-горе основания.

Неоснователно е възражението на ответника, че ищцата не е доказала синдикалното си членство. В тази насока освен представената служебна бележка са и налице и гласни доказателства, чрез разпита на свидетелката С. П., която работеща при ответника заяви, че до 01.03.2023 г. същата е била член на синдикална организация, като прекратяването на трудовия договор не може да бъде приравнено към прекратяване на членството в синдикалната организация.

По отношение размера на трудовото възнаграждение с оглед начисленото в процесния период от време и дължимото, с оглед увеличението, е налице ССЕ, неоспорена от страните, която се възприема от съда като обективна и компетентна, като иска следва да бъде уважен изцяло до размера на 2237, 42 лв. (след неговото изменение по чл.214 ГПК)

Предвид, че за изплащане на вземането ответникът е в забава, считано от датата на предявяване на иска, върху посочената по- горе сума за главница от 2237, 42 лв. следва да се присъди законната лихва за забава считано от тази дата- 08.12.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

Относно разноските:

При този изход на делото на основание чл.78, ал.1 от ГПК ищецът има право на

направените от него съдебно-деловодни разноси, като в негова полза следва да се присъдят разноси в размер на 507, 67 лв.

На ответника също следва да бъдат присъдени разноси, като в негова полза следва да се присъдят разноси в размер на 32,21 лв.

При този изход от делото, на основание чл. 78 ал.6 от ГПК, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати държавна такса за иска и платените съдебни разноси за вещо лице.

На основание чл.242, ал.1 ГПК, съдът ще постанови предварително изпълнение на решението за присъденото трудово възнаграждение.

Водим от изложените мотиви и на основание чл.235 ГПК Районен съд – Ямбол

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПМГ „***“, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Я., ул. „***“, представлявана от Директора Н. В., със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***“, чрез адв. И. Д.-ЯАК, да заплати на Д. В. П., ЕГН ***** с адрес в гр. Я., ул. „***“, със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***“, чрез адв. В. К.- ЯАК, сумата от 2237, 42 лв. - неплатено дължимо увеличение на месечното възнаграждение за положения труд през периода 01.01.2023 г. - 06.07.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаването на исковата молба на 08.12.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 507, 67 лв. за направените по делото разноси за настоящата инстанция.

ОСЪЖДА Д. В. П., ЕГН ***** да заплати на ПМГ „***“, ЕИК *** сумата от 32,21 лв. представляващи разноси за настоящата инстанция.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението за присъденото трудово възнаграждение.

ОСЪЖДА ПМГ „***“, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Я., ул. „***“, представлявана от Директора Н. В., със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***“, чрез адв. И. Д.-ЯАК, да заплати държавна такса в размер на 89, 50 лв. и съдебни разноси за възнаграждение на вещо лице в размер на 250, 00 лв. по сметката на ЯРС.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Ямбол в двуседмичен срок от връчването му на страните, а в частта му, в която се допуска предварително изпълнение решението има характера на определение и подлежи на въззивно обжалване с частна жалба пред Окръжен съд – Ямбол в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____